

Πανελληνιῶ πολιτικῇ. Νομίζουσιν, αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ μικροπολιτικῇ τρυποῦντες πάντας τοὺς τοίχους καὶ ἀνοίγοντες πάσας τὰς ὑπονόμους, ὅτι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τις ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐπὶ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, πρέσβυν τινα ἢ ξένον ὑπαλληλίσκον, καὶ ἐξετέλεσε τὸ διπλωματικὸν αὐτοῦ ἔργον. Τὸ ξηρόν των δὲν ἐχώρεσε ποτὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τὰ πάντα κατορθοῦνται ὑπὸ τῶν ὀλιγίστων καὶ σοφῶν ἐν τοῖς ὑποσκηνίοις, καὶ ἐκεῖ προετοιμάζονται, ἵνα μετὰ ταῦτα παρασταθῶσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρὸς τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀσώφων καὶ μωρῶν. Κυρίαί, φίλαι, φίλοι, συγγενεῖς τῶν ἐν τοῖς πράγμασι συντελοῦσιν εἰς κατόρθωσιν διπλωματικῶν σχεδίων πολὺ πλεόν ἢ ὑπουργοὶ καὶ πρέσβεις. Ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως εἶπον τῷ φίλῳ μου Βούλγαρη σχέδιον, δι' οὗ ἡδυνάμεθα τὸν τότε δεσπόζοντα τῆς Εὐρώπης Ναπολέοντα νὰ ἐλύσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ τῆς Αὐτοκρατορίσσης, διὰ τοῦ Πρίγκηπος Ναπολέοντος καὶ διὰ Κυρίας τινος ἰσχυροτάτης παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι, ἣν ἐγνώριζα καλῶς. Ὁ Βούλγαρης, ἀδιάφορος μὲν καὶ περιφρονητικὸς πρὸς τὰ φράγκικα πράγματα, φρόνιμος ὅμως καὶ φιλόπατρις φύσει καὶ πιστεύων τοὺς λόγους μου, ἐπέσθη. Ὁ τότε ὅμως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Π * * * * *, ὁ τύπος τοῦ ξιππασμένου Τουρκοραγιά, τοῦ ἀποφασίσαντος καὶ καλὰ νὰ γείνῃ Εὐρωπαῖος μὲ ἑκατὸν ρ, ὁ δικητορεὺς καὶ δηλητηριαστὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ διδάσκαλος τῆς πιθηκώδους Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς, ὁ καυχώμενος, ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἀνεγίνωσκε καθ' ἑκάστην τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Martins, διέερθε τὰ ἱμάτιά του, ὅχι μόνον, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἀνθρώπος, μὴ σπουδάσας τὴν διπλωματικὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, κατασκευάζων ταχέως καὶ φιλοκάλως πλίκους, ἀλλὰ καὶ διότι τοιοῦτο σχέδιον οὔτε ὁ Martins ἀνέφερεν, οὔτε κανὲν ἄλλο κινεῖται φραγγικὸν σταμπαρισμένον. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἐν Παρισίοις τὴν Κυρίαν ἐκείνην, ἀνέφερα αὐτῇ τὸ σχέδιον, ἢ δ' εὐγενῆς γυνὴ ἐγκαρδίως ἐλυπήθη ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ, μ' ἐβεβαίωσε δὲ, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐκερδίσαμεν δι' αὐτοῦ τὸν Ναπολέοντα καὶ τὴν Αὐτοκρατορίσσαν. Πισόντος τοῦ Βούλγαρη, εἶπον τὰ αὐτὰ τῷ κ. Κουμουνδούρῳ, ὅστις, καὶ τοι μὴ φίλος μου, ὅμως ὡς ὄζυς καὶ εὐφυὴς ἀνὴρ, ἡμέσως παρεδέχθη. Ἀλλά.

Οὕτω ἐμποδίσθη μέγα καὶ Πανελλήνιον ἔργον. Οὕτω ἀποφασίζονται τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιαυτὴ φαρμακερὰ κακοήθεια, τοιαυτὴ δὲ ἀμύελος μωροπιστία διέπουσι τὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ἄναστ. Γεννάδιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὅριστικῶς ἀναχωρεῖ ἐκ Κερκύρας τὸ πρῶτ' τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ μὴ ἀναπνεύσῃ καμμίαν κάλπικην ὁσμὴν, ἀφικνεῖται δὲ ἐνταῦθα τὴν Τετάρτην, τὴν δὲ 12 Ἰουλίου ἀναχωρεῖ διὰ Βισβιάδεν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Κοπενάγην αὐθις καὶ εἰς Πετροῦπολιν, διὰ νὰ γίνῃ πλήρης ἡ περιόδεα. Σήμερον δὲ ἀναχωρεῖ ἐκ Πετροπόλεως ἡ Βασίλισσα ἐπανερχομένη ἐνταῦθα.

Ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ διάδοχος τοῦ κ. Γρίβα ἐν τῷ ἀρχηγείῳ τῆς Θεσσαλίας, τοιοῦτος ψιθυρίζεται ὁ ὑποστράτηγος κ. Πᾶνος Κορωναῖος.

Καὶ ἡ σημερινὴ ἐκθεσις τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου, ἣν δημοσιεύομεν, πλήρης πικροτάτων ἀληθειῶν· ὁ μυριόρρους Εὐρωπαϊσμός, ἐν τόσῳ εὐφύῳ διακωμῶδει, ἀπειλεῖ παντελῇ ἀποκτίνωσιν. Διότι ὁ Ἕλλην παύων τοῦ νὰ ᾔνῃ Ἕλλην, βεβαίως εἶνε κτῆνος. Καὶ σημειώσατε ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων, οἵτινες ἡδύναντο νὰ γίνουιν Εὐρωπαῖοι, ἦτο καὶ ὁ κ. Γεννάδιος, ἐπὶ εἰκοσαστίαν διατρίψας ἐν Εὐρώπῃ ἀναστρεφόμενος τὸν ὑψηλότερον Εὐρωπαϊκὸν κόσμον. Ἀλλ' ὁ ἐν Εὐρώπῃ βίος τῷ ἐχρησίμευσε μᾶλλον ὥς ἀένανον ζώπυρον τοῦ ἀνεξάντλητου ἑλληνισμοῦ του.

Ὁ Ρότχιλδ ἐν Ἑλλάδι! Ὁ μέγας Ἰουδαῖος Τραπεζίτης ἔρχεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν τὰ Ὀλύμπια! ποῖος ἡλεκτρισμὸς τῆς χώρας μας καὶ ποῖοι ἀρνητικοὶ ἡμεῖς πόλοι!

Σήμερον καθρέθη τῶν στρατιωτικῶν ἐμβλημάτων του ἐν τῇ πλατείᾳ Κολωνακίου ἐν μέσῳ τετραγώνου συγκεκριμένου ἐξ ἐνωμοτιῶν τῶν τριῶν ὅπλων καὶ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Αἰλώση ὁ εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν δι' ἀναίρεσιν καταδικασθεὶς στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ Κόλιας Τάσας, ὅστις εἰς τὴν προσταγὴν τῆς καθαιρέσεως μόνος παρέδωκε τὸν στρατιωτικὸν πῖλον καὶ παρεδόθη ἀμέσως εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἐπιστῶμεν πολὺ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τοῦ λίαν σπουδαίου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀρθροῦ, ὅπερ ἐπιλοπόνησεν παρακληθεὶς ὑρ' ἡμῶν ὁ συνοδευσας εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ἐκδρομὴν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπὶ τῶν πέριξ Βάρνης, Ἑλλήνων ἱεροδιάκονος Ἀθανάσιος Λαχιδάρης, μεστὸς ἱεροῦ αἰσθήματος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ χριστιανούς Ἕλληνας, τῶν ὁποίων τὰ πάθη ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς παρηκολούθησε καὶ πολλὰκις συνετέλεσεν ἵνα μετριάσῃ.

Μετὰ τὸ Ὑάθιρο Καπέλλο, δι' οὗ αἰσίως καὶ φαιδρότατα κατῆρξατο τῶν παραστάσεων ἐν τῷ Παραδείσῳ ὁ θίασος Ταβουλάρης, ἠκολούθησε προχθὲς ἡ διδασκαλία τοῦ μικροῦ καὶ συγκινητικοῦ, ἀλλ' ἐγκρατοῦς δραματίου *Εἷνε τρελλῆ*, κατὰ τὴν εὐφραδῆ μετάφρασιν τοῦ κ. Σκυλίτση, ἐν τῷ ὁποίῳ τοσοῦτ' ἐπιτέχνως, ὥς γνωστὸν, πρωταγωνιστεῖ ὁ κ. Διονύσιος Ταβουλάρης. Παρετηρήταμεν εὐχαρίστως ὅτι πάντα τὰ πρόσωπα τὰ παίζοντα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δραματίῳ ἐκτελοῦσιν εὐχερῶς τὰ μέρη των, ἀλλ' ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τὸν ὑποκρινόμενον τὸν ἱατρὸν κ. Παρασκευόπουλον διὰ τὸ δοκτορικώτατον αὐτοῦ παράστημα καὶ τὴν φυσικὴν καὶ καταλλήλως χρωματιζομένην ἀπαγγελίαν.

Μπορούσατε νὰ φαντασθῆτε ὅτι θὰ εὕρισκοντο ἀνθρωποὶ διίσχυρίζόμενοι ὅτι δὲν δικαιῶνται νὰ μετέρχεται τὸν ὀδοντοῖατρὸν ὁ Πανελλήνιος ὀδοντοῖατρός **Διαμαντόπουλος** ὁ ἐξασκῶν τὴν τέχνην του ὅχι ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν ταῖς πλατείαις, εἰς τὸ ἀναβρυτήριο, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ ἀεροστάτου, μὲ τὴν μοναδικὴν ἐκείνην εὐκολίαν, τὴν ἀποσπῶσαν τὴν ἐκπληξιν καὶ κάμνουςαν ὅλους νὰ χάσκουν καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων βγάξει τὸ δόντι ὁ κ. Διαμαντόπουλος καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων δὲν βγάξει,

χωρίς νὰ ἀκούεται γὰρ, χωρίς νὰ γράφεται εἰς μορφασμὸς ἐπὶ τοῦ προσώπου; Καὶ ἂν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας ὀδοντοῦατροὺς ἀφαιρεθῇ ποτὲ τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των, ὁ Διαμαντόπουλος θὰ τὸ ἔχῃ αὐτοδικαίως, διότι ἐπὶ τέλους καὶ ἂν τοῦ λάβῃτε τὴν ἀδειαν τοῦ ἐξασκεῖν τὴν εὐεργετικὴν τέχνην του, αὐτὸς θὰ βγάξῃ τὰ δόντια σας χωρίς νὰ τὸ νοιώθητε, διότι καὶ τώρα σᾶς τὰ βγάζει χωρίς νὰ τὸ ἐννοήτε.

Τὸ βραβευθὲν ἐν τῷ Οἰκονομείῳ διαγωνισμῷ ἐγχειρίδιον Πειραματικῆς Φυσικῆς εἶνε ἔργον τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Σφακιανᾶν, σπουδάσαντος ἐν Γερμανίᾳ, ἐνὸς τῶν ὀλίγων συνδεόντων βαθεῖαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν μετὰ ἐγκυκλοπαιδικῆς παιδείας, σταλεὶς ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Κρητῶν ὡς ἀντιπρόσωπος, προσωρισμένος νὰ μεταβῇ εἰς Βερολίνον καὶ κατακτῆσας τότε τοὺς φίλους του διὰ σπανίων διανοητικῶν καὶ ἡθικῶν προσόντων.

Τὸ φαινόμενον τῶν μυῖγοςυνέφων τὰ ὁποῖα χθὲς ἐπλάκωσαν τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ νῶτα τῶν περιπατητῶν ἐξηγήθη ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν τῆς μετεμψυχώσεως, ὅτι αἱ μυῖγες ἐκεῖναις ἦσαν ἄλλοτε πολῖται Ἕλληνες, χρηματίσαντες ποτε ἐπὶ τῆς ζωῆς των ὑποψήφιοι δῆμαρχοι, πάρεδροι καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι, ἐνέσκηψαν δὲ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος νὰ ἀναπνεύσωσι τὰ μύρα τῆς δημοτικῆς κουδέντας.

Ἐντὸς ὀλίγου γίνεταί παράδοσις τοῦ φυτολογικοῦ Μουσείου, οὗ ἔφορος Χελδράχ, πολλὰ γὰρ τὰ ἀνακαλυφθέντα ἡρωοκρατικά, καθάπερ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ δηλοῖ. Παύεται τοίνυν καὶ τῆς Ἐφορίας ὁ ἀγαστὸς ἀνὴρ καὶ ὑπεράγαν φίλος εἰδὼν τινων ἀποδειχθεὶς.

Τρομερὰ ἐπιζωοτία, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐνέσκηψεν εἰς τοὺς ὄνους καὶ ἡμιόνους τοῦ χωρίου Μαρκοπούλου τοῦ Δήμου Κρωπίας ἀπειλοῦσα νὰ λάβῃ εὐρείας διαστάσεις ἕνεκα τῆς ἀδρανείας τῆς ἐπιτόπιου δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις οὐδόλως ἐφρόντισε περὶ ἀπομακρύνσεως ἢ ταφῆς τῶν πτωμάτων μακρὰν τοῦ χωρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοεῖται ἡ φύσις τῆς ἐπιζωοτίας ταύτης, δεόν τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι καὶ ἡ ἐφημερίς «Ἠχώ τῆς Τήνου» — καθὰ γράφει ἡ «Πρωία» — ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Φρεαρίτου. Ἄν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ ἡ «Ἐρᾶνη» — ἐφημερίς καὶ αὕτη — τῆς Τριπόλεως, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὑποψηφίου, καθὰ πάλιν ἡ αὕτη «Πρωία» γράφει. Εἶναι πραγματικῶς ἐπὶ ζῆλα τοιαῦτα κεφάλαια.

Ἔρχεται ἐπ' ἀδείᾳ ὁ πολιτικὸς ἐν Αἰγύπτῳ πράκτωρ μας κ. Ἀναστάσιος Βυζάντιος. Φαίνεται ὅτι ἐπεθύμησε τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀθῆναι τὸν ἐπεθύμησαν πολύ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου μᾶς ἀφίνει ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, μεταβαίνων εἰς Τανγάνι του, παραλαμβάνων μεθ' αὐτοῦ τὴν Μοῦσάν του, τὴν ὁποίαν πάλιν θὰ τὴν στρώσῃ στὴν δουλειά, προπαρσκευαζόμενος εἰς μέγα ρωσικὸν ποίημα ἀντικειμενικῆς οὐσίας, ὅπερ θὰ καταλάβῃ ἐξοχον βεβαίως θέσιν εἰς τοὺς ποιητικούς του λειμῶνας.

Ἐν Μαρουσίῳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς ὑποψήφιος δῆμαρχος — δὲν ἦτο βεβαίως ὁ δῆμαρχος ὑποψήφιος κύριος Σοῦτσος — εἰσέρχεται εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦ κ. Δόντη, φα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 300)

- Βέβαια.
- Γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ τῆς μαρκησίας;
- Καλὰ· τί ἔχετε νὰ φοβῆσθε ἐκ Βατανίας;
- Ἀλλὰ δέ... δὲν βλέπω, ἐπέλλισεν ὁ βαρόνος, εἶνε τόσο μακρὰν!...
- Πραγματικῶς, εἶνε πολὺ μακρὰν.
- Ὁ ἀδελφός μου ἓνα μόνιν συγγενῇ εἶχεν ἐκεῖ καὶ αὐτὸς δὲν ζῇ πλέον, ἡ δὲ νύμφη μου εἶνε ἄγνωστος ἐν Παρισίοις, ὡς καὶ ἐν Πόρ-Μαρλὺ καὶ ὅμως ἔχει μίαν φίλην.
- Ἰδοὺ εἰς κίνδυνος, κ. βαρόνε.
- Δὲν τὸ πιστεύω.
- Τί πράγμα εἶν' αὕτη ἡ φίλη;

— "Ω! μία κακομοίρα Ἰνδὴ, κόρη ἐνὸς Παρία, τὴν ὁποίαν περιέθαλψεν ἄλλοτε ὁ πατὴρ τῆς νύμφης μου καὶ ὑπ' ἀνδρὸς ἐπειτα μὲ ἓνα ἄπλου ὑπάλληλον ἐνὸς καταστήματος ἐν ταῖς ἀποικίαις.

— Πράγματι δὲν εἶναι ἐπιφοβὸι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἀλλ' ἀδιάφοροι, κ. βαρόνε, καὶ ἡ ἀσθενεστάτη φωνὴ ἀκούεται καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἔχητε κάποτε τὸν νοῦν σας, εἰς τὴν Βατανίαν. Τώρα ἂς συγκεφαλαιώσωμεν τὰ πράγματα. Ὑπάρχει ἐν Πόρ-Μορλὺ τρελλή, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται, χήρα ἀνθρώπου, ὅστις σχεδὸν ὅλον τὸν βίον του ἐδαπάνησεν ἐν Ὀκεανίᾳ καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐλησμονήθη ἐν Γαλλίᾳ, μαρκησία τέλος πάντων, ἥ; οὔτε κὰν ὑποπτεύουσι τὴν ὑπαρξίν.

Ἐννοῶ, κ. βαρόνε, τὸν πόθον σας νὰ ἐκμεταλλευθῇτε πρὸς ὄφελός σας τοιαύτην εὐκαιρίαν. Ἐπειδὴ εἴσθε καταστραμμένος καὶ ἔτοιμος ν' ἀποθάνητε ἐκ τῆς πείνης ἢ νὰ ζῆτε διὰ κακούργων μέσων, συνελάβετε τὴν παράτολμον ἰδέαν νὰ σφετερισθῇτε τὴν περιουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἥτις ἐπὶ τέλους θὰ ἦτο ἰδική σας, ἂν ἐκεῖνος δὲν διέπραττε τὴν ἀνοησίαν νὰ νυμφευθῇ. Πεινᾶτε, ἔχετε εἰς χεῖράς σας τὸ πλακούντιον καὶ σᾶς φαίνεται δυσάρεστον τῇ ἀληθείᾳ νὰ αἰσθάνεσθε μόνον τὴν ὀρεκτικὴν μυρῶδιν του.

Ναί, λαμβανομένων προφυλακτικῶν τινων μέτρων, δύνασθε νὰ ἐξοντώσῃτε τὴν νύμφην σας. Ἀφοῦ εἶνε τρελλή, δὲν μπορεῖ νὰ μεῖνῃ εἰς Πόρ-Μαρλὺ, καὶ ἐπειδὴ κανεὶς δὲν

νατικοῦ Σουτσίστου, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρει ποτήριον οἴνου νὰ πῇ εἰς ὑγείαν του.

— Μάλιστα, τοῦ λέγει, εἰς ὑγείαν σας, καλὴ ἀποτυχία !

Εἰς ἓνα γέρον τοῦ Χαλανδρίου ὁ αὐτὸς δῆμαρχος ὑποψήφιος;—ὅχι πάλιν ὁ Σούτσος—ζητεῖ τὴν ψήφον του :

Ὁ γέρος μὲ ὕψος συλλογιστικόν :

— Πόσες ψήφους ἔχω ;

— Μία, τοῦ λέγει ὁ ὑποψήφιος.

— Λοιπὸν πῶς μπορῶ νὰ δώσω καὶ σένα, ἀφοῦ θὰ τὴ δώσω 'ς τοῦ Σκαρλάτου.

Ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων δημάρχων, κυρίων Μελά καὶ Σούτσου, ὁ πρῶτος προσφέρει μόνον φῖνα τοιγαρέτα, ὁ δεύτερος ἔχει στρωμένον τραπέζι εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν συνδημότας.

Προχθὲς ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξύ δύο :

— Σὲ ποῦ ξενοδογεῖο θὰ φᾶς ἀπόψε ; 'Σ τῆς Ἀττικῆς ;

— Ὁχι, 'ς τοῦ Σούτσου.

Εἶδομεν καὶ ἓν ἐπισκεπτήριον Ἕλληνας—γαλλικὸν κατὰ τὸν κατάπτυστον συρμὸν—φέρων κάτωθεν τοῦ ὀνόματος τὰ ἐξῆς :

Dr en Droit à la cour de la Chambre des députés.

Πολλοὶ θὰ τὸν ἐκλάβουν νομικὸν Σύμβουλον κένονος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐνῶ ἀπλούστατα ὁ πτωχὸς ἤθελε νὰ σημάνη ὅτι κατοικεῖ παρὰ τὴν αὐλὴν τοῦ Βουλευτηρίου.

Καὶ ἐν λογοπαίγνιον ἐνὸς ἀγνοῦ ἐκλογέως :

Ὁ Μελάς μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπὸ βαρύτονος θὰ γίνῃ παροξύτονος· τούτεστι **Μέλας**.

Θὰ ἔλθῃ νὰ σὰς ἐρωτήσῃ τί κάμνετε, μπορείτε νὰ τὴν ὀδηγήσετε ὅπου θέλετε, νὰ τὴν τοποθετήσετε, ἢ, ἂν σὰς ἀρέσῃ ἡ λέξις, νὰ τὴν κρύψετε εἰς μέρος ἄγριον καὶ ἄγνωστον· διότι δὲν μπορείτε ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, κ. βαρόνε, νὰ ἐξαλείψετε ὅλως διόλου τὴν νύμφην σας· ὅχι, δὲν μπορείτε, ἀλλ' οὐδὲ πρέπει νὰ τὴν κάμνετε καὶ ἂν ἀκόμη μποροῦσατε· ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ ᾔτο δύσκολον καὶ θὰ διετρέχετε μεγάλους κινδύνους. Ὅταν παίξῃ τις τέτοιο παίγνιδι, ὡς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ μάτια του τέσσαρα· πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὰ ἀπαράδεκτα καὶ τὰ ἀπίθανα.

Φρονεῖτε, εἰσθε βέβαιοι, ὅτι ἡ νύμφη σας δὲν ἔχει κανένα συγγενῆ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ξεφυτρώσῃ κανεὶς ἑξαίρνα, ὅστις νὰ σὰς εἴπῃ : ποῦ εἶνε ἡ νύμφη σας ; τί ἐκάματε τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ ; Αἱ, πρέπει εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τινὰ ἄλλον νὰ μορῆτε ; ἀποκριθῆτε ἀμέτῳ καὶ ἐν ἀνάγκῃ, ἂν τὸ ἀπαίτησῃ, νὰ δεῖξετε τὴν μαρκησίαν.

Προβαίνομεν τώρα εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνεχώρησεν ὁ ἀδελφός σας· δύο ναῦται σωθέντες σὰς διεβεβαίωσαν ὅτι ἐπνίγη ὁ ἀδελφός σας, ἀλλὰ σεῖς δὲν τὸ εἶδατε τοῦτο μὲ τὰ μάτια σας, δὲν ἠγγίσατε τὸν νεκρὸν μὲ τὰ χέρια σας καὶ τίποτε δὲν σὰς πείθει ὅτι κατεποντίσθη ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ Ὠκεανοῦ. Ναί μὲν, ἔχετε τὴν μαρτυρίαν τῶν δύο ναυτῶν, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ· ἀφοῦ ἐσώθησαν

ΤΟ ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ πολλοῦ ὑφίσταται τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐσχάτως δὲ ζωηρότερον ἐξεδηλώθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον παρὰ τε τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ τῇ ἑλλ. ἐν γένει κοινωνίᾳ.

Ἄν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη πρὸ μὲν διετίας ἐπρόκειτο περὶ τῶν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα, ὡς καὶ τανὺν καὶ πέρυσι περὶ τῶν ἐκ τῆς Κρήνης τῆς Μικρασίας, ἐφέτος δὲ προσετέθησαν αὐτοῖς καὶ οἱ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Βουλγαρίας Ἕλληνες.

Ἄτυχῶς οὐδέποτε, φαίνεται, κατεβλήθη ἐν Ἑλλάδι σπουδαία καὶ συστηματικὴ φροντίς περὶ αὐξήσεως τοῦ ἱθαγενοῦς πληθυσμοῦ, δι' ἀποίκων ὁμογενῶν, καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως πταίουσιν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, αἱ ἐπιπολαίως ἀείποτε θιξάσαι τὸ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα, ἐν ᾧ τοσαύτη μὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν σπάνις χειρῶν ἐργατικῶν, τοσαύτη δὲ ἑλλειψὶς ἀσφαλείας, ταπεινώσεως καὶ κακοδαιμονία μαστίζει τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν τῇ ξένῃ. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εὐκόλως ἐν γένει κατορθοῦνται οἱ ἀποικισμοὶ ἔχοντες νὰ παλαίσωσι κατὰ πολλῶν ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν κωλυμάτων· διατρέφομεν ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν μὴ ἀμερίμῳς εἶχον αἱ ἑλλ. Κυβερνήσεις πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἀναφυόμενα τοιαῦτα κινήματα, ἐὰν συντονώτερον εἰργάζοντο, ἐὰν ὑπεδοθήθουν δι' ὀλίγης καλῆς θελήσεως τὰς ἀπελπιστικὰς προσπάθειάς τῶν ταλαιπωρουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν, πολλοὶ τῶν ἀποικισμῶν τούτων θὰ ἐπετύγχανον καὶ ἀλλοῖα θὰ ἦτο τώρα ἡ κατάστασις πολλῶν τοῦ κράτους ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τοῦ πλούτου.

Ἡ Βουλγαρία παρουσιάζει σπανίαν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ὅτι τὰ ἀρτιπαγῆ, τὰ ἐν καταστάσει, οὕτως εἰπεῖν, ἀνηλικιότητος κράτη, δὲν ἐκπέμπουσι κατοίκους εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ἀλλὰ προσελκύουσι μᾶλλον ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς τοιούτους. Ὀλίγιστα παρῆλθον ἔτη, ἀφότου ἀπετέ-

αὐτοὶ, διὰ τί τάχα κατὰ τύχην νὰ μὴ σωθῇ ὁ ἀδελφός σας ; ἀλλ' ἐὰν τὸν ἴδῃτε μετὰ ἐξ ῥῆνας, μετὰ ἐν ἔτος, ἃς εἴπωμεν μετὰ πολλὰ ἔτη, ὅποτε οὐδόλως θὰ τὸν περιμένετε, παρουσιαζόμενον ἐμπροσθέν σας ὡς φάσμα ἐξεληθὺν τοῦ τάφου του ;

Ὁ βαρόνος ἐγένετο πελιδνός, καθιδρύτο τὸ μέτωπόν του.

— Αὐτὰ εἶνε ἀπλῆ ὑπόθεσις, κ. βαρόνε· καὶ ἐγὼ πιστεύω, καθὼς καὶ σεῖς, ὅτι ὁ ἀδελφός σας ἐπνίγη καὶ ἡκαλοπνίγη, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ καταδείξω τὴν ἀνάγκην νὰ προΐδετε πάντα, διότι πρέπει νὰ δύνασθε πάντοτε νὰ προλάβετε πᾶν δυσάρεστον.

Λοιπὸν, τὸ κατ' ἐμὲ, κ. βαρόνε, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆτε τὸν ἑαυτὸν σας ἐπὶ τινὰ ἔτη, ἃς εἴπωμεν πέντε, ἢ ἀπλῶς ὡς θεματοφύλακα τῆς περιουσίας τοῦ ἀδελφοῦ σας· μπορεῖ νὰ μεταχειρίσῃ αὐτὴν δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητος τὴν ὁποίαν ἔχετε καὶ νὰ τὴν νέμεσθε σιγὰ σιγὰ, χωρὶς δηλαδὴ νὰ πειράζετε τὸ κεφάλαιον, καὶ ἐὰν ἐντὸς τῶν πέντε ἐτῶν δὲν σὰς γίνῃ καμμία ἀπαίτησις, ἐὰν ὁ ἀδελφός σας δὲν δώσῃ κανὲν ἡμῖν ὑπάρξεως, ἐὰν ἡ νύμφη σας εἰς τὴν αὐτὴν διατελῇ πάντοτε κατάστασιν, τότε μὴ ἔχοντες νὰ φοβηθῆτε τίποτε οὔτε ἀπὸ τὸ ἐν, οὔτε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μπορείτε νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε, μπορείτε νὰ πράξετε κατὰ τὴν φαντασίαν σας· θ' ἀπαλλαγῆτε δι' οἰουδήτινος μέσου, τὸ ὁποῖον θὰ εὐμετε εὐκόλως, τῆς νύμφης σας καὶ τελειώνει ὅλη ἡ ἱστορία.